

69.

Provolání Jeho Veličenství Císaře Pána, vydané dne 28. dubna 1859, jímžto se národům rakouským oznamuje, že c. k. armádě dán rozkaz, aby vtrhla do království Sardinského.

(V Zák. říš. č. XVI. vyd. a rozesl. dne 29. dubna 1859, č. 60.)

K Mým národům!

Dal jsem Své věrné a udatné armádě rozkaz, aby učinila konec osočování bezesporných práv koruny Mé, a neporušeného trvání říše od Boha Mi svěřené, kteréž osočování od sousedního království Sardinského již od mnoha let vycházelo, a v době nejnovější vrchu dosáhlo.

Tímto rozkazem vyplnil jsem těžkou, a však nevyhnutelnou povinnost vládařskou.

S pokojným svědomím hledím k Bohu všemohoucímu a podrobuji se jeho soudu.

S útěchou podávám rozhodnutí Své k nestrannému posouzení nynějšímu i potomstvu; jsa tím jist, že věrní národové Moji se Mnou se shodují.

Když před více než desíti léty tyž nepřítel, porušiv všeliké právo národní a všeliký obyčej válečný, beze vší příčiny, jedině v tom úmyslu, aby království Lombardsko-Benátského se zmocnil, válečně do království tohoto vtrhl, a byv dvakráte od Mého vojska po slavném boji na hlavu poražen, moci vítězově byl vydán, tehda byl jsem velkomyslný a podal jsem jemu ruku ke smíření.

Ani pídě země jeho jsem Sobě neosvojil, ni žádného práva, koruně Sardinské v kruhu rodiny národů evropejských náležitě, jsem se nedotkl; žádného zjištění, aby se podobné příběhy neopakovaly, jsem Sobě nevymínil; maje za to, že zjištění toto ležeti bude jedině v ruce upřímně ode Mne ku smíření podané a přijaté.

Pokoji přinesl jsem za oběť krev, kterouž vojsko Moje za čest a za právo Rakouska prolilo.

Odměnou za tuto šetrnost, kteráž v dějinách sobě podobné nemá, bylo neprodlené pokračování v nepřátelství a agitace proti pokoji a bláhu Mého království Lombardsko-Benátského, ježto rok od roku se zmáhala, užívajíc všech prostředkův zpronevěřilosti.

Dobře znaje povinnost Svou, abych národům Svým a Evropě drahý pokoj zachoval, šel jsem i tomuto novému nepřátelství vstříc s trpělivostí.